

ת"פ 36983/03/21 - ס.מ.ב.ת טכנולוגיות בע"מ נגד לויזיה עבד

בית משפט השלום בעכו

תפ"מ 36983-03-21 עבד נ' ס.מ.ב.ת טכנולוגיות בע"מ
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 12

בפני כבוד השופטת פרחא ג'ובראן מילר
מבקשת ס.מ.ב.ת טכנולוגיות בע"מ
נגד
משיבה לויזיה עבד

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטתי מיום 27.7.2021 לפיה דחיתי בקשה לעיכוב ביצוע פסק דין לפינוי נכס שניתן בהסכמת הצדדים.

בנימוקי ההחלטה ציינתי כי משקם בית המשפט מכיסאו וסיים את מלאכתו הוא נעדר סמכות להידרש לפסק דינו שוב מהנימוקים שצוינו בבקשה. אין חולק כי אין כוונת המבקשת להשיג על פסק הדין וכי הנימוק לבקשתה הוא מצבו הרפואי של מנהלה שעבר טיפול רפואי מסוג "צינתור" ונדרשת לו מנוחה בת 30 ימים.

יחד עם זאת, ביקשתי מהמבקשת שתפנה אותי למקור סמכותי להידרש לבקשתה. המבקשת עומדת על כך שיש לי סמכות לפי תקנה 145 (ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט - 2018, אשר החליפה את תקנה 467(א) לתקנות הקודמות. אף שהסברתי בהחלטה קודמת כי תקנה זו דנה במקרה בו נימוק העיכוב נעוץ בערעור, עומדת המבקשת על בקשה ומכאן פנתה לעיון חוזר בהחלטתי.

מפאת חשיבות מועד הפינוי למבקשת, מצאתי לנכון להרחיב בהחלטתי שבסופה אני שבה ודוחה את הבקשה.

תקנה 145 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט - 2018 אכן החליפה את תקנה 467 לתקנות הקודמות. שתיהן ממוקמות בפרק הערעור ונועדו להסדיר, בין היתר, את סוגיית עיכוב הביצוע בעת רצון מבקש העיכוב להשיג על החלטה מסוימת וזאת עד למתן החלטה סופית בערעור עליה.

תקנה 467 (א) אליה מפנה המבקשת, הינה תוצר של תיקון לתקנות משנת 2013 שנועד להסדיר את חלוקת הסמכויות בין הערכאה הדיונית לערכאת הערעור בעת ערעור או כוונה להגיש ערעור. אכן, כל עוד טרם הוגש הערעור יש להגיש את הבקשה לעיכוב ביצוע לערכאה הדיונית אך כל זאת כאשר נימוק העיכוב נעוץ בסיכויים שפסק הדין או ההחלטה

ישונו במהלך הערעור ולא מכל נימוק אחר שאיננו משלב את עצם העובדה שבכוונת המבקש להשיג על ההחלטה שמבוקש לעכבה.

כאמור, תקנה 145 ממוקמת בפרק י"ז לתקנות החדשות, הוא פרק הערעור. פסיקה רבה נכתבה על תקנה 467 ואף שלשון התקנה ברורה מאליה ואיננה דורשת פרשנות, אפנה בקצרה ל- **"ע"א 2631/15 הראל נגד נור מסארוה**, דברי כב' השופט זילברטל שם:

"משניתן על ידי הערכאה הדיונית פסק דין בהליך אזרחי, יש והחייב על-פיו מעוניין שביצועו של פסק הדין יעוכב, שכן בדעתו להגיש ערעור. כל עוד לא הוגש ערעור (ולענייננו, "ערעור" - לרבות בקשת רשות ערעור), הבקשה לעיכוב הביצוע צריכה להיות מוגשת לערכאה הדיונית. לימים ניתנת החלטה בבקשה לעיכוב ביצוע, אך מי מהצדדים אינו שבע רצון מתוצאתה של החלטה זו. בשלב זה כבר הוגש ערעור על פסק הדין. על פי הוראות תקנה 467 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: התקנות), כפי שתוקנה זה לא מכבר, לאחר הגשת הערעור בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין, כמו גם בקשה לסעד זמני לתקופת הערעור, מוגשת לערכאת הערעור."

למעלה מן הנדרש אוסיף לגוף עניין את הנימוקים שלהלן לדחיית הבקשה:

1. מועד הפינוי נקבע במעמד הצדדים ביום 20.5.21, דהיינו כחודשיים לפני מועד הפינוי הצפוי ולנוכח מהות הפינוי והציוד הכבד הקיים בנכס כמתואר בבקשה, מצופה היה כי נושא הפינוי יתואם בסמוך מאוד לאחר הדיון. לעומת זאת, הבקשה הוגשה בפועל שלושה שבועות לאחר שמנהל המבקשת חש שלא בטוב. למעשה הבקשה הוגשה ביום שנקבע לביצוע פעולת הצינתור. לא היה כל נימוק בבקשה מדוע לא נוצל פרק הזמן האמור לתיאום מועד הפינוי או אם בוצע בפועל תיאום שנדרשת דחייתו או מדוע לא ניתן לבצע את התיאום וההעברה בסיוע צד ג' כפי שנעשה הליך הגשת הבקשות בתיק.
2. איזון זכויותיה הקנייניות של המבקשת, אל מול זכויות המשיב, מטות את הכף לכיוון דחיית הבקשה.
3. בפועל, מועד הפינוי כבר חלף והמבקשת נהנתה מפרק זמן לא מבוטל מתוך ימי הארכה שהיא מבקשת כאשר בקשתה לא מגלה כל פירוט של פעולות ההתארגנות שנעשות בפועל. הנימוק היחיד שעלה בבקשתה היה שהות 30 ימים לצורך התאוששת מנהלה ובכך לא די. היה מצופה שבקשה כזו תיתמך באסמכתאות לגבי תיאומים שנעשו, ולו טלפונית, בכדי לקבוע מועד פינוי, הסכמה בדבר עלויות, מיקום חלופי להעברת הציוד וכו', כל אלו על מנת לנטוע את התחושה שאכן הפינוי מקודם ונעשות פעולות למימושו.

משכך הוא מצב הדברים, אני דוחה את הבקשה.

משלא התבקשה תגובת המשיבה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ' אב תשפ"א, 29 יולי 2021, בהעדר הצדדים.